

KIT ÜNNEPLÜNK KARÁCSONYKOR?

2016. december 25.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Áldott legyen az Úr Jézus Krisztusunk! Ez a legfontosabb része a mai alkalomnak, hogy a kicsiket megáldjuk, ugyanis karácsonykor mindig ajándékokat készítünk nekik. Az igazi ajándék – ezt ők még nem tudják – Jézus Krisztus az életükben! Azokba a családokba születtek bele, ahol megismerhetik már ilyen kicsi korukban az Úr Jézust.

Drága, szent mennyei Atyám, köszönjük Neked ezeket a kicsi életeteket. Köszönjük a szent elrendeléseidet. Köszönjük, Atyám, hogy behívtad őket a királyságba, és megköszönjük, hogy eleve elrendelted azt a keskeny ösvényt, amin járniuk kell. Jézus nevében hisszük, hogy szent elrendeléseid vannak az új teremtésben, amit elkészítettél, hogy mindenkor a jó cselekedeteket cselekedjék. A Jézus nevében.

A világ gonosz vonzását, a helytelen baráti kötelékeket, azokat a rossz szellemi hatásokat, amik érhetnék őket, most hatalommal elveszjük, a Jézus Krisztus hatalma alá tesszük. A leghatalmasabb Jézus neve és hatalma alá rendeljük ezeket az erőket, és azoknak térdet kell hajtaniuk. Térdet kell hajtania, és el kell távoznia a kábítószernek és más gonosz kötelékeknek ezekből az életokról, a Jézus nevében! A gonosz minden szándékát, munkáját, időzítését levágjuk ezekről az életokról, és átadjuk őket, Atyám, a te szent gondviselésed karjaiba, Jézus nevében. Hogy ők megtaláljanak Téged, hogy tudják a szívükben, hogy keresniük kell Téged. Hogy éhséget adsz a szívükre, hogy egyre közelebb akarjanak Hozzád lenni. Az Ige hallgatására való éhséget bocsátasz a szívekre, ahogy ezt szólod az Ószövetségben.

Megkérjük ezt az ő szívükre, hogy éhezzenek az Igét, hogy szomjúhozzák az Igét, hogy Téged keressenek, hogy Téged szeressenek, hogy téged helyezzenek első helyre az életükben! Atyám, hisszük, hogy ezt megcselekszed az ő életükben, és mi, szülők és nagyszülők gyönyörködhetünk bennük. Gyönyörködhetünk öbennük, ahogy betöltik a szent akaratot!

A szent vér oltalmát szóljuk felettük, a szükségükre hatalmas betöltést rendelünk, angyalok szolgálatát rendeljük el az életükre! Minden kicsinek legalább két őrzőangyala van, de ha szükséges, a gyülekezet számára kirendelt angyali seregekből rendelünk mellétek, akik kimentenek benneteket minden bajból, ahogy meg van írva, hogy a lábatokat meg ne üssétek a kőbe. Egy karcolás nem lehet rajtatok, a Jézus nevében! Kirendeljük ezt az oltalmat felettetek! Bölcsességet szólunk a tanulásra, bölcsességet szólunk az élet útjaira, hogy meglássátok, ha az ellenség készítené a terveit, időben tudjátok mondani: eddig, és ne tovább!

Egy szellemi éleslátást szólítunk az életetek felett, mert ez valóság! Ahogy a kicsi Jézus növekedett bölcsességben és testének állapotában, úgy ti is növekedni fogtok. A Lukács 2,40. és 52. Igét az életetekre pecsételjük, és kedvességet kaptok Isten és ember előtt az útjaitokon. Jézus nevében. Ámen.

Hatalmasra növekedjétek, hirdessétek Jézust, aki bennetek él! Hirdessétek, bátrak legyetek ebben! Alkalmas és alkalmatlan időben beszéljétek Jézusról a barátaitoknak! Hozzátok be őket a gyülekezetekbe, hadd tudják meg, hogy Jézus él! Jézus nevében.

Ígérjük, az imatestvéreink könyörögni fognak szüntelen értetek, hogy az életek teljességet vehessen a Krisztusban. Ámen.

Nagyon nagy dolog ez! Köszönjük szépen! Áldott legyen az Ő szent neve mindörökkön örökké! Azok a gyerekek, akik ma nem voltak itt, azokra is vonatkoztatjuk ezt a hit imát, hogy őréjük is kiterjesztjük az oltalmat, a védelmet, a Jézus Krisztus szent nevében. Ámen!

Nézzük, hogy a Szentírásból mit tudunk ma kiolvasni. Bölcsességnek kell hozzánk jönnie szüntelen. Növekednünk kell az Igék bölcsességében. Ez a bölcsesség, ami mára elkészített nekünk, mindenképpen az Úr Jézus születésével kapcsolatos.

A lábak sarkában erős a gyógyító kenet továbbra is. Miközben az Igét hallgatjuk, és általa a hitünk növekedik, az Úr Jézus Krisztus további ajándékokat készít majd a gyógyulásunk terén is. A legvégén pedig a két evangélista testvéremmel – Labátné Icuval és Varga Istvánnal együtt fogunk imádkozni.

Jézus egy jó Úr, egy szerető Úr, egy kiváló és igen magasztos Úr! Egy igen magasztos ajándéka Istennek, a leghatalmasabb ajándék. Karácsonykor az a szokás, hogy *ajándékot* készítünk egymásnak a szeretetünk kifejeződéséért.

Amikor Isten ki akarta fejezni a *szeretetét* a világ felé, mit adott az emberiségnek? Jézus Krisztust! Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az *egyszülött Fiát adta*, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Mi mindannyian megtaláltuk Istennek a csodálatos és legkegyelmesebb ajándékát, az Úr Jézus Krisztust, mert a szívükben él. Emeld fel a kezéd, és köszönd ezt meg neki! Ez a karácsony üzenete.

Nézzük, hogy hogyan történt az első karácsony, amikor Jézus Krisztusunk a földre leszületett. Közben a tolmácsoknak is egy áldást szólunk, hálásak vagyunk az életükért, és hisszük, hogy Istentől bőséges jutalmuk lesz, Jézus nevében!

A Lukács evangéliumban egy hosszabb részt fogunk olvasni úgy, hogy közbeszúrunk néhány próféciát az Ószövetségből, amelyeknek a beteljesedését itt megláthatjuk. Ez azért fontos, mert Jézus Krisztusnak ahhoz, hogy Jézus valóban Isten felmagasztalt, megdicsőült Fia lehessen, az összes próféciát be kellett töltenie, ami róla írva volt az Ószövetségben.

Egyetlenegy sem maradhatott betöltetlenül, sőt van olyan hely, ahol úgy írja az Újszövetség, hogy azért, hogy beteljesedjék Ésaiás prófétának a szava, és szó szerint megismétli, amit róla az Ószövetségben írtak. Isten szava, ha ragaszkodunk hozzá, a mi életünkben is beteljesedik.

Mert *Isten szava él*, örökkön örökké élő igazság, és hogyha *ragaszkodunk hozzá*, hogy az Ige testté lesz az életünkben – hiszen ez a karácsony üzenete –, ha hitünkkel ragaszkodunk, hogy annak úgy kell lennie, ahogy meg van írva, nem lehet máshogy, akkor az ördög nem tolvajkodhat, és *nem lophat* az életünkben! Mert Isten elpecsételte a mi rendelésünket, a mi ajándékainkat, a Jézus Krisztusban. Ige tehát a Lukács evangéliumban:

LUKÁCS 2,1–14.

1. És lőn azokban a napokban, Augustus császártól parancsolat adaték ki, hogy mind az egész föld összeirattassék.

2. Ez az összeírás először akkor történt, mikor Szíriában Cirénius volt a helytartó.

Látjátok, hogy még a világi nagyhatalmak is *Isten időztésének* a kezében vannak? Pont akkor rendelte el a népszámlálást, amikor a mi Jézusunknak meg kellett születnie? Nekik ezért a rendelt helyre, Betlehembe el kellett menniük, mert ott kellett megszületnie. Addig József és Mária Názáretben éltek.

Isten keze a világ életén is – ha Isten megengedi – mindenben meglátható és megtapasztalható. Isten pontos rendelése, szándéka, és a célzatos történések ott vannak a világ folyamában, higgyétek el! Ez is így történt.

Egyszerűen Augustus császár rendelete volt, és ezért Józsefnek, aki Galileából való volt, Názáret városából Júdeába, a Dávid városába, Betlehembe kellett mennie, mert ott voltak hivatalosak ezen a népszámláláson beírni.

LUKÁCS 2,1–14.

3. Mennek vala azért mindenk, hogy beirattassanak, ki-ki a maga városába.

4. Felment pedig József is Galileából, Názáret városából Júdeába, a Dávid városába, mely Betlehemnek nevezetik, mivelhogy a Dávid házából és házanépe közül való volt;

Dávid házából, és a háza népe közül való volt, ezért kellett elmenniük oda. Igen ám, de Mária közben már a kilencedik hónap végén járt a drága áldott magzattal, aki Isten Fia. Isten Fia volt az ő méhében.

Ebben az állapotban kellett egy hosszabb utat megtennie, ami egymagában egy kihívás lehet az embernek, nemhogy a kilencedik hónap végén, a szamar hátán elmenni egyik városból a másikba. Isten megadta a kegyelmet, és mindvégig az Ő kegyelme volt az életük felett.

5. Hogy beirattassék Máriával, aki néki jegyeztetett feleségül, és várandós volt.

Ők ugyanis csak jegyben jártak, és mint tudjuk, Mária pedig fogantatott a Szent Szellemtől, és Isten Fiát hordozta méhében, miközben jegyben jártak. József ezért majdnem el is hagyta, mondta, hogy titokban elbocsájtja, nehogy szegyenbe kerüljön Mária.

Ám Isten álomban egy *angyalát küldte el* hozzá és figyelmeztette, hogy aki Mária méhében van, az Isten ajándéka. Isten Fia, és szent rendelés. Így József ott maradt vele hűségben, jegyben járva. Mária kilencedik hónapban szüléshez közeli állapotban volt.

6. És lőn, hogy mikor ott voltak, betelének az ő szülésének napjai.

Látjuk, hogy Betlehemben történt ez a pillanat, amikor Mária szülésének a napjai beteltek. Tudnunk kell, hogy Betlehem nevű városka kettő van Izraelben. Van egy Betlehem Jeruzsálemtől északra, viszonylag a közelségében, és van egy másik Betlehem is, ezért mondja a prófétálás, hogy az Efratának Betlehemében születik Jézus. Mert *két Betlehem* van.

A másik Betlehem pedig Galileában, Názáret közelében van. Ők Názáretből indultak el a Jeruzsálemhez közel lévő Betlehembe, ami az Efratában lévő Betlehem. Tehát egy hosszú távolságot kellett megtenniük.

Meglátjuk, hogy miért ebbe a Betlehembe rendelte el Isten az Ő születését. Ennek is, mint minden mozzanatnak, jelentése van. Csodálatos, hogy Isten kimunkálja még az apró részleteket is! Minden egyes mozzanattal jelentése és üzenete van Istennek számunkra. Minden egyes mozzanattal.

LUKÁCS 2,1–14.

7. És szülé az ő elsőszülött fiát; és bepólyálá, és helyezé Őt a jászolba, mivel-hogy nem volt nékik helyük a vendégfogadó háznál.

Tudjátok meg, hogy ez volt az a Betlehem, ahol a válogatott nyáját nevelték, ugyanis Jeruzsálemben, a templomban be kellett mutatni az áldozatokat esztendőről esztendőre, napról napra. Ezeknek az *áldozatoknak tökéleteseknek* kellett lenniük, nem lehetett rajtuk sérülés.

Épeknek kellett lenniük. Ép bárányokat kellett vinniük, és nem lehetett rajtuk semmiféle rendellenesség, semmiféle sérülés. Ép és teljes értékű juhokat kellett vinni áldozatul. Vagyis ez volt az a Betlehem, Efratának Betleheme, ahol a pásztorok egy *különleges nyáját* voltak hivatottak felnevelni. Innen vitték be a templomba a választott juhokat az áldozatokra.

Ezeknek teljesen szeplőteleneknek kellett lenniük, épeknek, sértetleneknek, hogy Istennek méltó ajándék legyen, és méltó áldozatot mutathassanak be a papok a szolgálatuk során. Az volt a rend, hogy ennek a pásztorseregnek volt egy őrtornya.

Az őrtoronyba fel kellett mennie a pásztoroknak, és amikor egy kicsi *bárány született* ebben a válogatott, minőségi nyájban, akkor amint megszületett a bárányka, *bepólyálták* gyolcsba, és egy pár órára, míg meg nem erősödött úgy a lába, hogy mások el ne tapossák, vagy valami sérülés ne legyen rajta, egy *jászolba tették*.

Míg annyira erőre nem kap, hogy a saját lábán megtegye az első lépéseket, addig semmiképpen ne érhesse egy kicsi sérülés sem. *Épnek* kellett lenniük ezeknek az újonnan született bárányoknak. Ez egy őrtorony volt, ahova fölment az őrző pásztor, amint megszületett egy bárány, betekerte, és betette ebbe a jászolba.

Most el kell gondolkoznod azon, hogy Isten kit hozott nekünk? A tökéletes és szeplőtelen Bárányt hozta. Neki pont ott kellett megszületnie, azon a helyen, ahol évezredek keresztül kiválasztották a tökéletes és ép bárányokat áldozatra.

Hozta Ő a *tökéletes Bárányt*, a szeplőtelen, a szentet, aki a Szent Szellemtől fogant, és amikor Jézus megszületett, akkor ugyanúgy *pólyába* tekerték, és abba a *jászolba* fektették, ahol ezeknek a bárányoknak kellett feküdni.

Mondván, Isten ezzel kijelenti, hogy Ő hozta az igazi Bárányt, azt a Bárányt, aki a világ bűneiért adatik majd az egész emberiség számára. Az Ő Bárányát ugyanabba a jászolba kellett, hogy fektessék, ezért voltak ott a *pásztorok a közelben*. Ez volt az a Betlehem, és ennek a Betlehemnek a tornya. Innen olvassuk tovább az Igét.

Azt hiszem, ez egy csodálatos előkép! Isten minden mozzanatával kijelentette, hogy az Ő Báránya, aki abban a jászolban fekszik, tökéletes. A szeplőtelen, és a tökéletes, és a szent, akin egy szeplő sincs, akin egy karcolás sincs, akin egyetlen bűnnek a nyoma sincs, mert Ő *bűntelen*. Ezért lesz képes a világ bűneit *magára venni*, és feláldozta így Isten az elsőszülött Fiát. A tökéletes és ép Bárányt hozta a világnak. Visszatérünk a 7. versre.

7. És szülé az ő elsőszülött fiát; és bepólyálá, és helyezé Őt a jászolba, mivel-hogy nem volt nékik helyük a vendégfogadó háznál.

Ez volt a jel, mert másképp miért helyezte volna jászolba? Ez volt az a jászol, ahova helyezték a bárányokat, ide helyezte Őt a jászolba. Látod, nincsenek véletlenek! Mondhatni, hogy túl sokan voltak akkor éppen vendégségben. De neki ott kellett megszületnie.

Ugyanígy a mi életünk felett is ott van Isten rendelése, minden pillanatra. Azon a helyen, Isten céljaival az életünk felett. Annak pont úgy kell beteljesednie, ahogy Ő azt elrendelte. Gyönyörű dolog.

LUKÁCS 2,1–14.

8. Azon a vidéken pedig pásztorok voltak, akik kint a mezőn tanyáztak és vigyáztak éjszakán az ő nyájuk mellett.

Ezek voltak a vigyázó pásztorok.

9. És ímé, az Úrnak angyala hozzájuk jöve, és az Úrnak dicsősége körülvevő őket: és nagy félelemmel megfélemlének.

Képzeljétek el, az éjszaka közepén jönnek az angyalok, és óriási dicsőségben megjelennek! Ha angyalokat látnál így, akkor benned is lenne egy ilyen első reakció. Megijednél, hogy egyik pillanatról a másikra megjelenik egy másik dimenzió, *angyali seregeknek* sokasága, hatalmas világosságban. Ez volt az üzenetük:

10. És monda az angyal nékik: Ne féljétek, mert ímé, hirdetek néktek nagy örömet, mely minden népnek öröme lesz.

Hogyha Istentől jön angyal hozzád, vagy szellemi jelenés, vagy maga az Úr jelenik meg, az első szava az lesz, hogy *ne félj*, mert az Ő szeretetében nincs jelen a félelem, nincs mitől félned, és ne engedd a félelmeket.

Nem szabad félnünk, mert a szellemi birodalom dolgai, amik számunkra el vannak készítve, azok *csodálatos és jó dolgok*. Ezt hozta üzenetként, hogy ne féljétek. Ez a nagy öröm a karácsony üzenete. Nemcsak a zsidó nép megváltását hozta. *Minden népnek* öröme lesz ez a nagy hír, amit hozok néktek – mondta.

11. Mert ma született néktek az Üdvözítő, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.

Megszületett, ott volt bepólyálva, a kis jászolban Istennek egyszülött Fia. A csodálatos, a büntelen, az *ép áldozati Bárány*. Aki az Úr Krisztus – mondja az Ige – a Dávid városában, ugyanis Dávid is Betlehemben született. *Betlehem* ki volt jelölve a királyok városául, *ott születtek a királyok*. Jézusnak is itt kellett megszületnie.

Szeretném a figyelmedet felhívni erre, hogy az Úr Krisztust jelöli, hogy Úr az *életünk* felett, és az egész *világ* felett. És hogy Krisztus. A Krisztus pedig a Messiás. **A héber nyelvben a Messiás a felkentet jelenti. A görög nyelvben pedig Christos, mi latinosan Krisztusnak mondjuk, de ugyanúgy ott állhatna az a szó, hogy a Felkent, mert azt jelenti.**

Jézusnak nem a keresztnéve a Krisztus, hanem azt jelenti, hogy Jézus, a Felkent, és az Ő kenete. Tehát a Christos szó a *Krisztus, a Felkent, és az Ő kenete*. Arra volt hivatott, hogy ez a *kenet megtörje* az életünk minden igáját. Ezért küldte el.

Ez volt benne az üzenet: jön az Üdvözítő a számotokra, az Úr Krisztus, a Felkent Úr, aki Úr az életetek felett, és azért tudtok uralkodni majd az Ő nevében, mert a kenetben jön el az életetekre. Felkent Úr! Felkent, az Úr Krisztus, a Dávid városában.

12. Ez pedig néktek a jele: találtok egy kisgyermeket bepólyálva feküdni a jászolban.

Jelet is kaptak. Újra megismétli az Ige. Van-e ennek jelentősége? Bepólyálva, a jászolban. Nézd meg, hogy hol kezdte Jézus, aki a világot teremtő, legmagasságosabb helyről jött a földre! Ő az Ige, aki által Isten a világot teremtette. Isteni mivoltát letette, és a *földi pályafutását* egy jászolban kezdte.

Micsoda *alázat* volt az Úr Jézusban, amikor Istennek erre a földi küldetésére igen mondott. Micsoda kiszolgáltatott helyen volt, a juhok között a jászolban. Kicsi csecsemőként kellett kezdenie az életét ugyanúgy, mint ahogy te meg én az első naptól kezdve. Milyen *engedelmességnek* kellett lennie a szívében Jézusnak, hogy erre igent mondott Istennek. Így kezdte. Egy bepólyált kisgyermeket láttok feküdni a jászolban.

LUKÁCS 2,1–14.

13. És hirtelenséggel jelenék az angyallal mennyei seregek sokasága, akik Istent dicsérik és ezt mondják vala:

Vagyis nem csak egy angyal jött, hanem *seregek* jöttek vele, és ez mindig így van. Az angyalok jönnek, és ha szükséges, akkor *megerősítést* hoznak. Hatalmas angyali seregek jöttek, mennyei seregek sokasága. Hány angyal lehetett? Ki tudja!

De Isten mindig bőségesen rendelkezésünkre bocsájtja az angyali seregeket, ha szükséges. És hozták ezt a világozást, ezt az örömet a mennyből, és ezt az üzenetet. Isten dicséretére jöttek le ezek az angyalok a pásztorokhoz, és ezt az üzenetet hozták:

14. Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és jó akarat az emberekhez!

Vagyis lejöttek a földre kijelenteni, hogy ebből a kicsiny gyermekből, aki született, Istennek hatalmas dicsősége lesz a földön. *Dicsőség a magasságos Istennek!* Ez a karácsony első üzenete. Dicsőség az Istennek, hogy Ő megszületett! Isten ebből hatalmas dicsőséget vesz magának a földön. Dicsőség a magasságos Istennek a mennyekben!

A földön az *emberek* számára is jön valami. A földön *békesség* és [Istentől] *jó akarat* az emberekhez. A kis Jézus által, aki megszületett nekünk. Az angyalok első üzenete az volt, hogy tudjátok meg, hogy Vele békesség jön a földre. Isten megbékél az emberrel az Ő megváltói munkája által. Békességet hoz a földre.

Nem háborúkat, nem betegségeket, nem nyomort és nem pusztulást. Az valahonnan máshonnan jön be a földre. Az Ő megjelenésével békesség jön. Az Ő *királyságának* kiterjesztésével békesség jön a földre. Mondd, hogy békesség! Annyira vágyja ez a világ, hogy ezt a békességet meglássa!

A mi *szívünkben* már itt van ez a *békesség*. A mi dolgunk az, hogy amerre csak járunk, terjesszük ezt a békességet. Azért jött, hogy ezt a békességet elhozza. És a jóakaratot az emberekhez. Istennek a *jó akarata jött el* a Megváltóval. Az Ő jóakarata.

Nem mondhatod tehát, hogy Istentől való a betegség, mert Istennek a jó akarata jött el a Krisztusban hozzád. A jó akarat! Isten a jó Isten. Egy jó Isten, aki jót akar neked. A jó akaratát hozza. Jókat akar neked. Tudd meg, hogy Ő nem az az Isten, ahogy a világ Őt beállítja.

Mindenféle vádakkal illetik Őt, hogy miket enged meg a földön, hogy elvette a családból a gyermeket, és tragédia történt, meg halálbüntetésekkel vádolják Őt. Isten nem ilyen! Isten jó akaratot hozott le a földre, amikor elküldte ezt a gyönyörű, kicsiny magzatot a jászolba. Kijelentette Isten, hogy az én jóakaratom az, hogy Ő a földre jött, és az én jóakaratomat mutatom meg általa. A 14. vers jelenti ezt ki.

És hogy miért pont Betlehemben született? Az ószövetségi *prófétálások* utaltak már erre. A Mikeás könyvének 5. fejezetében egy fenséges igesor szól erről. A prófétálásokat, ha nem tévedek, közel hatszáz évvel Krisztus születése előtt írta Mikeás a Szent Szellem ihletése által.

MIKEÁS 5,2. 4. 9.

2. De te, Efratának Bethleheme, bár kicsiny vagy a Júda ezrei között: belőled származik nékem, aki Uralkodó az Izraelen; akinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van.

Vagyis a két Betlehem közül megjelölték, hogy melyik Betlehemről van szó, Efratának Bethleheme. Isten nem veti meg a kicsiny dolgokat. Bár kicsiny vagy, mégis téged választott. Belőled származik nékem – mondja –, aki Uralkodó az Izraelen. Vagyis, egy *Uralkodó* jön ki Izraelből általad, mondja Betlehemnek. Választott vagy erre!

Akinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van. Nem akkor jött elő az életre, amikor Isten Őt leküldte a földre, hanem *eleitől fogva létezett*. Kezdetben vala az Ige. A legeslegelejtől fogva, öröktől fogva létező. Öröktől fogva van.

Gyönyörűen mondja: az Ige. És ez az Ige testté lett. Ez a karácsony ünnepe, hogy az Ige testté lett. *Testet öltött*, kézzel foghatóvá vált az ember számára, hogy velünk az Isten. Velünk lakozik az Isten.

4. És megáll, és legeltet az Úrnak erejével, az Úrnak az Ő Istenének fenséges nevével, és bátorsággal lakoznak, mert ímé felmagasztaltatik a földnek határáig.

Vagyis, akit Isten elküld. Kijelentést vettek a próféták már több száz évvel előtte arról, hogy egy olyant küld Isten, aki megáll, és *uralkodik* és *legeltet* az Úrnak erejével. Az Úrnak, az Ő Istenének fenséges nevével.

Jézus mindig mondta, hogy engem az Atya küldött, és én az Atya nevében tartottam meg őket. Ezt a főpapi imájában mondja. Erre hivatkozik itt, hogy az Úr Isten fenséges nevével legeltet, és ímé, *bátorsággal lakoznak* – így folytatja. Vagyis hogyha téged az Isten fenséges nevével legeltet az, akit Ő küldött, akkor bátorságos lakozásod van ezen a földön.

Bármi is áll az utadba, egy bátorságos lakozást ígért neked az Ige, mert ímé, *felmagasztaltatik* a földnek határáig. Micsoda prófécia van megírva Efratának Betlehemén, hogy ott születik nekünk a *Megváltó*, és általa felmagasztalás lesz a föld széléig! Az Ő *üdvössége* a föld széléig terjed majd általa.

9. Erőt vesz a te kezed szorongatóidon, és minden ellenségeid kivágattatnak.

Ez még mindig az a prófétálás, amit Isten szólt a Szelleme által az Úr Krisztusról. Így szól az Írás: *Erőt vesz* a te kezed szorongatóidon, és minden *ellenségeid kivágattatnak*. Micsoda ígéret! És Isten beteljesítette. Nincs ellenség, aki megállhatna előtte.

Minden ellenséged kivágattatik, ha Ő a te Urad, és az Ő legeltetésében, az Ő uralkodásában, ebben a királyságban vagy, az Ő családjának a tagjaként. Ez az ígéret neked is szól. Erőt vesz a te kezed a szorongatóidon. Ha szorongatásokban vagy, emlékeztess magad erre, hogy ez neked is megíratott!

LUKÁCS 2,11.

11. Mert ma született néktek az Üdvözítő, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.

Kijelenti, hogy ma teljesedett be ez a prófécia, mert ma született meg nektek az Üdvözítő, aki az Úr Krisztus a Dávid városában. Ezt a csodálatos Messiást, a felkentet, a Krisztust ünnepljük minden karácsonykor. **A Christost, aminek a görögben a jelentése felkent és az Ő kenete.**

Tudd, hogy ez a *kenet* veled munkálkodik és *megtöri az igákat*. Megszégyenül az ellenség, ha ki akar hívni, mert a te hited által ez a kenet működésbe hozható és legyőzi a te ellenségeidet. Számunkra ez garantált.

JÁNOS 1,14.

14. És az Ige testté lett és lakozék miközöttünk és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal.

Az Ige testté lett és lakozék közöttünk, aki elejétől fogva volt. Kezdetben volt az Ige. Egy napon testté lett, és ott volt a kis jászolban, és lakozott közöttünk és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét.

Ugye, azt mondták az angyalok, hogy *dicsőség?* Az egész földet be fogja tölteni ez a dicsőség, sőt a dicsőség ismeretével lesz teljes a föld egy napon. Jézus eljött, hogy a menny dicsőségét lehozassa a földre. Ő, aki teljes volt dicsóséggel, igazsággal és kegyelemmel.

Mi ebből a teljességből vehetünk teljességet. Ez Isten akarata. Jézus Krisztusban elhozta a teljességet a földre, és Isten azt kéri tőled, vegyél ebből a teljességből. Amire csak szükséged van. Vegyél ebből a teljességből, mert elhozta neked. És az Ő *dicsősége megláttatik* rajtunk.

Lenyűgöző, hogy az Ige testté lesz, és megengedte Isten, hogy mi ezt a dicsőséget szemlélhessük és láthassuk, aki kezdettől fogva volt. Újra mondja a Szentírás, vagyis hangsúlyozza, hogy a kezdettől fogva létezett.

A János evangélium első fejezetében mondja: aki kezdettől fogva volt. Amit hallottunk, amit szemeinkkel láttunk. A láthatatlan Istent nem lehet látni, de Ő adta a Jézus Krisztust, aki a láthatatlan *Isten képmásaként* jött a látható birodalomba, hogy megláthassuk Őt általa.

Így írja: a szemeinkkel láttuk, amit szemléltünk. Ott volt a kis jászolban, és akkor szemlélni lehetett Istent. Velünk az Isten, Immanuel. *Velünk az Isten!* Az a kis csecsemő ragyogott az Úr dicsőségében. A menny dicsőségét hozta le. Szemléltük, kezeinkkel illettük. Meg lehetett tapintani Őt, illetni lehetett Isten Igéjét, aki testi formát öltött. Kezeinkkel illettük Istent, mert Ő *Istenember* volt. Teljesen Isten, teljesen ember.

Az *édesanyja* testi formában, az *édesapja* pedig a mennyei Atya a Szent Szellem által, aki adta neki az életet, az *isteni életet*. És az élet megjelent. Ez a karácsony. Az élet megjelent nekünk ennek a kicsi csecsemőnek a testében.

Így indult Jézus élete, aki be volt pólyálva a jászolban. *Megjelent* az élet, az isteni élet, és láttuk, és tanúbizonyságot teszünk róla, és *hirdetjük* nektek az örök életet, Őbenne jött el, amely az Atyánál volt és megjelent nekünk. Erről szól karácsony. Az örök életet képesek vagyunk tapintani, látni és szemlélni az Ő dicsőséges testében, mert eljött a földre.

Az volt Istennek az üzenete, amit a Lukács evangéliumban olvashatunk, hogy hogyan történt ez a *fogantatás*. A karácsony egyik üzenete, amiről szeretnék nektek beszélni, hogy velünk az Isten, az Immanuel, aki lett nekünk. Hogyan történt?

A Szent Szellem *száll tereád*, mondja az angyal az üzenetében. Mert Mária kérdezi, hogy hogyan lesz ez nékem, hisz én férfit nem ismerek? Hogy lesz ez a fogantatás? Józseffel csak jegyben járt, és az angyal megjelenti neki, hogy szülsz fiat. Az angyal üzenete az volt, hogy a

Szent Szellem száll tereád, és a *Magasságosnak ereje* árnyékoz be téged. És azért, aki születik is, szentnek hivatik, Isten Fiának.

Amiről ma szeretnék röviden szólni az, hogy mit üzen nekünk a karácsony ünnepe. Hogy a lehetetlen igenis lehetségessé válik Isten Szelleme által. Mert Mária mondta, hogy ez miként lesz nekem lehetséges? Mert én férfit nem ismerek.

Azt válaszolja neki az angyal, *hogy Isten Szelleme által. Az Isten Szelleme fog tereád szállni, és beárnyékoz téged. És Ő fogja elvégezni ezt a hatalmas munkát, ezt a szent megtermékenyítést. A szent magot, az Igét hozza, és behelyezi a méhedbe, hogy testet tudjon öltetni az Ige. Isten számára nincs lehetetlen.*

Mondja is az Ige: Mert az Isten Igéjének semmi sem lehetetlen. Ez karácsony üzenete a hívő számára: Isten Igéjének semmi sem lehetetlen. Ugyanis Isten Igéje hozta a földi formáját a mi Megváltónknak.

Amikor Mária ezt válaszolta: Ímhol az Úrnak szolgálóleánya, *legyen nekem a te beszéded szerint* – akkor fogant meg a méhében Isten Igéje a Magasságos Szelleme által, aki beárnyékozta őt. Máriának be kellett fogadnia Isten Igéjét.

Amikor azt mondta, hogy legyen nékem a te beszéded szerint, akkor a lehetetlen lehetségessé vált. Ez a tanulság a *mi életünkre* is. Isten Igéje által nekünk is minden lehetséges, amit az Írásokban megtalálunk. És Isten ígérete valóságba jöhet, ha megtanuljuk a *befogadást*. Legyen nekem a Te beszéded szerint.

Még ha többet nem is imádkozunk egy nap, mert van olyan, hogy annyira elfoglaltak vagyunk, de tedd rá a kezed a Bibliára, és mondd ennyit: *Uram, legyen nekem ma a Te beszéded szerint!* És ezzel befogadtad, amit Isten neked szándékozott adni, amit elrendezett neked arra a napra.

Azokat a *szellemieket befogadtad* a szellemedbe, és amikor az megfogant, akkor tudod *hordozni*, akkor tudja a Szellem munkálni, és utána fogod meglátni őket a valóságban. A kicsi Jézus sem született meg kilenc hónapig. Mária hordozta a méhében Isten Igéjét, aki megfogant, majd emberi testet öltött az egyszülött Fiú formájában.

Ez az egyik tanulsága számunkra a karácsonynak. Isten Igéje számára *semmi sem lehetetlen*, ha *befogadó hittel* fogadjuk. Hit nélkül nem tudja Isten elvégezni, de ha befogadjuk, akkor képes gyógyulást, csodákat munkálni, kapcsokat, köteleket, megoldásokat.

A természetfölötti birodalom *valóssággá* lehet az életünkben, ha megtanulunk így imádkozni: *legyen nekem a Te beszéded szerint*. Nagyon rövid ima, nagyon hatásos, ha tudod, *mi áll mögötte* és tudod, hogy Isten mit cselekedett meg általa Mária életében. Ugyanúgy a te életedben is meg fogja tenni az Ő akaratát. *Az Ő akaratát!*

Isten ezzel a hatalmas cselekedetével *szent vért* hozott a földre. A *megváltásunk* csak a szent vér által volt lehetséges. A vére ugyanis nem embertől, nem egy [fizikai] apától adatott, hanem a Szent Szellemtől. Isten élete volt az Ő vérében. Ezért tudta elmosni a mi bűneinket.

Ha embertől fogant volna, akkor nem lett volna képes a megváltásunkra. Ezt látni kell. Ez egy hatalmas munkája volt Istennek, hogy ímé a szűz fogan méhében – ez volt a prófétálás Ésaiás könyvében. Hogyan fogan a szűz, ráadásul a Szent Szellemtől?

Azt mondta Isten, hogy jelül lesz ez néktek, hogy én ezt elvégzem. És nevezik Őt Immanuelnek. Megszületett a jászolban, velünk az Isten. Ez volt az üzenet. Az első lépés. Isten

kijelentései lépésekben jönnek hozzánk. Először Istennek *lakozást* kellett vennie a földön, velünk az Isten, Immanuel, és elkezdett növekedni.

Ugyanis azt írja az Ige róla, hogy Jézusnak ugyanúgy növekednie kellett, mint bármelyikünknek itt a földön. Amikor Mária a kezében tartotta azt a kisdedit, Isten Fiát, és szoptatta, vagy megölelgette, vagy megcsókolgatta, akkor tudta-e vajon, hogy *Isten Fiát tartja* a karjaiban? Vajon tudta-e ő akkor, hogy ez a kicsiny fiú a vakok szemeit fogja megnyitni?

Vajon tudta-e ő akkor azt, hogy ez a kis csöppség, akit aznap szült és pólyába tekert, aki ott nyugodott a jászolban, egy napon majd kenyeret szaporít, a tengert lecsendesíti, és halottakat támaszt föl? Tudta-e, hogy kit tart a karjaiban? Döbbenetes, hogy Isten kit bízott rá!

Ugyanúgy mi sem tudjuk pontosan, hogy mi az, amit *hordozunk magunkban* Istentől, amikor megszületünk a Szellemtől. Mi is a Szellemtől születünk, romolhatatlan magból. Mi az, amit hordozunk magunkban?

Nem látjuk még teljesen, hogy mi minden van idebent elkészítve, eltervezve, ránk bízva. Micsoda csodákat hordozunk idebent, amiről nem tudunk még! Majd a *maguk idejében* előjönnek, ha *rajta maradunk az úton* hűséggel, akkor meglátjuk azokat. De Istennek óriási dolgai vannak eltervezve a számunkra.

ÉSAIÁS 7,14.

14. Ezért ad jelt néktek az Úr maga: Ímé, a szűz fogan méhében, és szül fiat, s nevezi Őt Immánuelnek.

A későbbiekben Isten fokozatosan ad ebből még kijelentést.

LUKÁCS 1,31.

31. És ímé, fogansz a te méhedben, és szülsz fiat, és nevezed az Ő nevét Jézusnak.

Itt már az angyal hozza az üzenetet, és megtudjuk a gyermek nevét is, Ő Immanuel, a velünk az Isten, akinek a neve Jézus lesz. Fokozatosan van a *kijelentés* Isten Igéjében. Folytatódik tovább, ahogy olvassuk, ugyanis ennek a kis csöppségnek növekednie kellett.

A Lukács 2,40-ben azt olvassuk, hogy a kisgyermek *növekedék* és *erősödék* szellemben, teljesedve bölcsességgel, és az Istennek kegyelme volt Őrajta. Úgyhogy nehogy azt higgyük, hogy amikor egy éves lett, addigra teljesen be tudta volna fogadni Isten bölcsességét, hogy Ő miért jött a földre.

Ha így lett volna, akkor nem olvasnánk, hogy neki növekednie és erősödnie kellett szellemben, teljesedve bölcsességgel. Ez azt jelenti, hogy meg kellett *találnia magát* az Írásokban, miközben növekedett. Ahogy az Írások róla meg voltak írva.

A *Szent Szellem megtanította* Őt, hogy ez az Ige mit jelent, és ez róla íratott. És az az Ige is megnyílt a számára, és megértette, hogy ez is *rólam íratott*, hogy íme, itt vagyok, hogy cselekedjem a Te akaratodat, a könyvtekercsben írva van felőlem. El kellett jutnia ide, de ez nem egy nap alatt történt.

Növekednie kellett a *bölcsességben*, mire meglátta magát az Írásokban, és azt tudta mondani, hogy itt vagyok erre, Uram. Itt vagyok, hogy ezt megcselekedjem, ezért jöttem, és *engedelmességgel* mondta, hogy igen, Uram, és meghajtotta magát. Tizenkét éves korára eljutott oda ebben a növekedésben, ebben a bölcsességben.

Ez a másik üzenet a számunkra, hogy amikor *megszületünk szellemben*, nekünk is *növekednünk kell* az Úr bölcsességében és a teljességében. Egy nap alatt nem tudjuk átlátni az egészet,

amiért itt vagyunk, de bátorítsuk magunkat, hogy *maradjunk az úton*, mert egyre inkább világosabbá válik ez, a teljes délig. Az Úr kijelenti nekünk, de ez egy *együtt járás* az Úrral.

Tizenkét éves volt, amikor egyszer a szülei nem vették észre, hogy Ő visszament a templomba, ahol faggatni kezdte az írástudókat. És kezdte kérdezni őket az Igéről, hogy ez hogy van megírva, az kinek van írva, annak az Igének mi a jelentése? Elcsodálkoztak rajta az írástudók és a farizeusok, hogy honnan tudja ez az Igétet, soha nem tanulta? Honnan tudja?

Tudod, mi a titka? A Szent Szellem tanította Őt. A Szent Szellemtől *fogant*, és a Szent Szellem adta neki, hogy tudott *növekedni* Isten bölcsességében. Ugyanis el volt rendelve, hogy Őbenne lakozik az Istenségnek *egész teljessége* testileg, és mi ebből a teljességből vehetünk magunknak.

Nekünk ugyanúgy *növekedés az utunk*, ahogy Őneki növekednie kellett. Ő teljesen végigjárta ezt az utat, nekünk példát adva, hogy hogyan kell növekednünk. Mi ott tévesztjük el az Úrral való együtt járást, amikor azt hisszük, hogy amikor újjászülettünk, akkor már minden készen van.

Ha Jézusnál nem így volt, akkor mi miért gondoljuk, hogy ez így lenne nálunk? Szoros együtt járás az Úrral, *ragaszkodás az Igéhez*, elidőzni az Igén, meditálni az Igén. Táplálék az Ige, magunkhoz kell venni. Mit mond ez nekem? – és abból a *bölcsességből meríteni*.

Tizenkét éves korára eljutott oda, hogy elcsodálkoztak rajta a farizeusok, hogy honnan vannak ezek a bölcsességek nála. Senki nem tanította, honnan van ez. Megint tovább teltek az esztendőik, és a Lukács 2,52-ben úgy írja: Jézus pedig *tovább gyarapodék* bölcsességben.

Látjátok, ez *egy folyamat* volt a kicsi Megváltó megszületésétől addig, amíg a kereszthalálra tudott menni engedelmességben, és meglátta, hogy Őt miért küldte Isten. Ebben a bölcsességben és kijelentésben neki is növekednie kellett.

Jézus pedig gyarapodék bölcsességben – írja –, és testének állapotában. Vagyis szükséges volt a fizikai növekedés, valamint növekednie kellett Isten és az emberek előtt való kedvességben. Lukács 2,52. A mi kicsiny Jézus Krisztusunknak, aki a jászolban megszületett, ez a növekedés volt az útja.

Jézus, az Isten és az emberek előtt is kedves volt. De melyik volt első helyen? Az Istennek való kedvesség, a Neki való engedelmesség. Ugyanis törekszünk arra, hogy az embereket meg ne botránkoztassuk, de ha választanod kell, hogy kinek legyél inkább a tetszésére a cselekedeteidben, akkor soha ne felejtse, hogy Istennek és embernek való kedvességben növekedett Jézus!

Nem tudsz minden embernek állandóan a tetszésére lenni. Mindig lesznek, akik elfordulnak, véleményeznek, kritizálnak, kirekesztenek a hited miatt. Ilyenkor csak gondold arra, hogy ha Istennek kedves ez az út, akkor én *jó helyen* vagyok. Akkor én jól járok az Úrral, mert nekem így kell járnom.

És ez nagy titok, mert Jézus azt mondta, hogy az én Atyám mindenkor velem van, mert én mindenkor *azokat cselekszem*, amelyek néki kedvesek. Nem igaz, hogy mindig mindent meg lehet engedni magunknak, bárhogy cselekedhetünk, mert nem vagyunk a törvény alatt, ezért duhajkodni is lehet. Nem! Azokat lehet cselekedni, amelyek *néki kedvesek!*

Az a titka, hogy Ő mindenkor veled legyen, hogy ott legyen abban a dologban, hogy meg tudjon segíteni, hogy meg tudja mutatni az erejét, hogy ki tudja jelenteni a szeretetét. Neked azokat kell cselekedned, amelyek néki kedvesek, a Jézus példájára. És növekedni kell ebben a bölcsességben.

Ahogy Jézusnak követnie kellett Isten küldetését, *Isten tervét*, és az Ő útjára vonatkozó akaratát, hogy Ő *azért született* meg, hogy a kereszten meghaljon. Az egyetlen kis csecsemő, akit Isten azért küldött a földre. Elrendelés volt a halálával, Isten szent akarata volt az Ő kereszthalála. Az egyetlen gyermek.

És Jézusnak az évek során bölcsességet kellett vennie arra, hogy Ő *azért született* a földre, hogy Ő *legyen a Megváltó*, az Üdvözítő. Ő lesz Izrael Királya, a Szabadító, az Izraelnek szentje. Dicsőség Istennek! Ámen.

Egy párhuzamot szeretnék nektek mutatni, hogy idén van az a különlegesség a mi karácsonyunkban, hogy a zsidó nép együtt ünnepel velünk, mert pontosan ezen a napon, december 24. szentestéjén kezdték ünnepelni a Hanuka ünnepüket. Ez általában nem szokott egybeesni.

A Hanuka ünnepnek közös vonásai vannak a mi ünnepünkkel. Gyertyát gyújtanak ott is, és mi is karácsonykor. Ez a fénynek, a *világosságnak az ünnepe*. Eljött az igazi világosság a világba. Ők ugyan nem ezt ünneplik, de hiszem, hogy fogják, mert ez az egybeesés sem lehet véletlen.

Ugyanis ők a makkabeusok győzelmét ünnepték, akik vissza tudták foglalni a jeruzsálemi templomot, a görög uralmat visszaszorítva. Utána meg kellett tisztítaniuk a templomot, de nem volt elegendő olajuk, hogy a gyertyatartó minden ágába jusson, és Isten *megsokasította az olajat* a gyertyatartóban.

Ennek az öröme tartják minden évben a Hanuka ünnepet, hogy a templomot újra birtokba vehették, megtisztították és világossággul lehettek a világnak. Egy nyolcágú gyertyatartóról van szó, amelyen nyolc napon keresztül gyújtanak egy-egy újabb ágat, és mindennap adnak ajándékokat a gyerekeknek. Ennyivel különbözik.

Mi egy napon ünnepeljük. Karácsony estéjén gyertyát gyújtunk, és akkor kapnak ajándékot a gyerekek. Ott minden nap megajándékozzák a gyerekeket apróbb ajándékokkal. De hogy *egy napra esik*, mondom nektek, hogy ez Istennek egy kiáltása a föld felé, hogy halljátok meg! Mit üzen ezzel?

Az Efézusi levélben el van rejtve ez a titok. Lenyűgöző *titkok* vannak elrejtve Isten Igéjében. A fokozatos *kijelentések útja* a Szellemmel való együtt járás. Egyre több kijelentést tudunk az Igéből venni, míg a *világosságunk* és a *bölcsességünk* el nem jut a teljes délig. Amíg látjuk, hogy miért vagyunk itt a földön, mi az utunk, mi Isten akarata számunkra, hogy van annak a beteljesedése, hogy működik az Ige az életünkben.

Ezeket lehet megtanulni az Igéből, nagy alázattal. Hangsúlyozom, hogy *alázattal*, mert a kevélyeknek Isten ellenáll. Ha azt mondjuk, hogy már *mindent tudunk*, akkor a Szent Szellem *nem fog megnyitni* egy Írást se nekünk. Nem mutatja meg, hogy mit mond az Ige. Azt mondja, ha mindent tudsz, akkor menj a magad útján.

Úgyhogy vigyázzunk az alázatra, hogy legyünk nyitottak a szívünkben, és ha valamit rosszul gondolunk, vagy rosszul írtunk, akkor engedjük meg, hogy a *Szent Szellem kijavítson* vagy kiigazítson minket! Annál nincs nagyobb kegyelem, mint amikor Ő azt mondja, hogy ezt rosszul látod, ez inkább így van jól. Akkor azt meg kell köszönni!

Így fogunk beletekinteni az Efézusi levél 2. fejezetébe. A 14. verstől fogunk olvasni egy olyan gyönyörű ígérést, amiből mind a keresztényeknek, mind az előző szövetség hívőjének világosságot kell venni.

EFÉZUS 2,14–18. 21–22.

14. Mert Ő a mi békességünk, aki egyé tette mind a két nemzetséget, és lerontotta a közbevetett választófalat,

Ez Jézus Krisztusunk, Ő a mi békességünk. Ezt hozták el az angyalok üzenetként, hogy *békesség* lesz a földön, ha Ő eljön hozzánk. A békességet itt a *szívünkben* hordozzuk. Az Ő hatalmas munkája, hogy az *ószövetségi hívő* sereget és az *újszövetségi hívőket* egyé tette. Ezt a két nemzetséget.

Valami hatalmas dolog, ami itt le van írva. *Egyé tette* mind a két nemzetséget, és lerontotta a közbevetett választófalat. Isten szemében többé nincs megkülönböztetve, hogy ki honnan jött, *ha elfogadják* ezt a megváltást.

15. Az ellenségeskedést az Ő testében, a parancsolatoknak tételekben való törvényét eltörölte; hogy Önmagában ama kettőt egy új emberré teremtse békességet szerezvén;

Vagyis *kőtáblás törvények* többé nincsenek, *eltörölte*, és az adósságot is. Ha nem tartották be a törvényt, azért büntetés járt. A *törvény átkát eltörölte*. Krisztus váltott meg a törvény átkától minket. Az ember békességgel mehet *Isten elé*, nincs háborgás, nincs kárhoztatás, nincs a bűnnek az érzete, hogy mit tettünk a múltban. *Békesség* van helyette. Óriási dolog!

16. És hogy megbékéltesse az Istennel mind a kettőt, egy testben a keresztfa által, megölvén ezen az ellenségeskedést Önmagában.

Megbékéltesse mind a kettőt, az ószövetségi hívőket és a pogányokat is, akik nem voltak ott. A *kettőt egybeszerkesztve* vette be az új teremtésbe, egy testben a keresztfa által. Megölvén ezen az ellenségeskedést Önmagában.

Többé nem számít, hogy honnan jöttünk, hogy az ószövetségi hívő seregből jöttünk, vagy a pogányok közül. Egy számít, hogy benne vagyunk ebben az *új teremtésben*. Lerontotta ezeket az ellenségeskedéseket.

17. És eljövén, békességet hirdetett néktek, a távol valóknak és a közel valóknak.

Mi voltunk a távol valók, mert nem tartoztunk az ószövetség szövetséges népéhez.

18. Mert Ő általa van menetelünk mindkettőnknek egy Szellemben az Atyához.

Vagyis Isten valami hatalmasat cselekedett, amikor *elhozta a Megváltót*, és lehozta vele a földre az Ő szent akaratát, és *megtisztította a seregét*. Aki csak hisz Őbenne, azokra a *szent vér oltalma* érvényes lesz. Egy Szellemben valami csodálatosat szerkeszt.

21. Akiben az egész épület szép renddel összeillesztve, növekedik szent templommá az Úrban;

Vagyis egy épület épül – ez karácsony üzenete, ha kicsit tovább gondoljuk. Egy épület épül, szép renddel összeillesztve. A távol levők és a közel valók *növekednek szent templommá* az Úrban. Látod, hogy itt a növekedés, hogy Jézusnak növekednie kellett a bölcsességben, a kijelentésben. Növekszünk, hogy szent templommá legyünk az Úrban. Micsoda elhívásunk van! Templommá szerkeszt minket az Úr.

22. Akiben ti is együtt épültök Isten hajlékává a Szellem által.

Egy épülés van. Hallod-e ezt ma? A Szent Szellem azt akarta hangsúlyozni ma a karácsony üzenetként, hogy amint Jézusnak épülnie kellett, növekednie kellett a bölcsességben – itt az elhívásunk –, *együtt épültök* Isten hajlékává.

Vagyis Isten egy hajlékot épít magának, egy templomot benned és bennem. Egy csodálatos *szellemi építményt*, amiben békessége van, amiben gyönyörűsége van, amiben örvendezései vannak, *közösséget* tud velünk gyakorolni, ki tudja jelenteni a szeretetét, a kegyelmét, a gyógyítási szándékait, ha valakinek szüksége van a gyógyulásra.

Ebben a *szellemi templomban* él az Úr itt a földön. És ez úgy kezdődött, hogy a jászolban feküdt egy kisgyermek. Ezt ünnepeľjűk karácsonykor. És hol van a vége? Egy szellemi templom lesz belőle. Egyűtt épűlűnk szent templommá az Úrban. Ezt fogjűk most megköszönni. Megűnnepeľjűk!

Látjűk a helyűnket abban, hogy a *Gűlekezet* miről szűl? Amikor bekerűlűnk ebbe a krisztusi Testbe, akkor egy szent templom kezd épűlni. Mindannyian kűvei vagyűnk ennek, *űlű kűvei*. Keresed a *helyed* a világbn, aműg aztán a Gyűlekezetben meg nem találod. A világbn soha nem lesz teljes otthonűrzeted, hogy a helyeden vagy, hogy *bűkessűged* van. Mihez kezdjek? Merre menjek?

Ez csak a *Krisztus Testében* lesz meg. Mi, akik megtaláltűk, hálát fogűnk adni erte. Mi, akikben Ő lakozik. Ezűrt mondja, hogy a hívűket jelek követik, kezeiket a betegekre teszik, és azok meggyűgyűlnak. Az Úr maga *teszi rád a kezűt* úgy, hogy bennűnk lakozik és a kenete kiárad.

Dicsűsűget adűnk Istennek! Hálásak vagyűnk, hogy megismerhettűk a karácsony űzenetűt az Ige tűkrűben, az Ige világozzágában. Jűzus nevében mondjűnk egy hatalmas áment! Szeretjűk az Úr Jűzűst. Áldott legyen a neve!

Efratának Betleheme mily Megváltűt hozott nekűnk! Csodálatos az Ő neve. Áldott legyen! Szűpek vagyűtok, ragyogűtok az Úrban. Mondom nektek, hogy az *Ige tűkrűzűdik* rajtatok. Nagyon csodálatos rátok nézni.

*A barna szűnnel jelzett igeversek mäs fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozzását követik.

